

[Undervisningsministeren.]

også gerne sige til hr. Gottschalck-Hansen, som spørger, om der skal være et kanslerembede — vi skal jo ikke skændes om ordet — men altså om vi skal have en administrationsreform, at jeg tror, at tiden taler for en reform af en eller anden art.

I universitetsadministrationsudvalgets betænkning nr. 1 var man jo inde på alle disse problemer. Man advarede imod at skabe et mellemorgan; man sagde: lad os få så meget, vi kan, decentraliseret og lagt ud til de enkelte anstalter, resten skal jo alligevel i ministeriet; hvad skal vi så med det mellemorgan? I stedet for pegede man på rektorkollegiet, man pegede på tværgående faglige kommissioner, som vi er ved at nedsætte, og man pegede på tværgående administrative udvalg, som vi ikke har nedsat endnu, fordi vi venter på den anden betænkning, der kommer i nær fremtid. Men jeg tror, at hvis vi skal klare de fremtidige opgaver ved de højere læreanstalter, så må der ske et eller andet. Den arbejdsbyrde, der hviler på ministeriet og specielt på den afdeling i ministeriet, der har disse ting, er så enorm, at det simpelt hen ikke kan blive ved, så også af højst, om jeg så må sige, egoistiske interesser tror jeg vi må finde på et eller andet; så kan vi, som hr. Gottschalck-Hansen sagde, diskutere ordet.

Det glædede mig, at der blev sagt, at hvis man skulle finde en fuldkommen administrator, så skulle han være jurist eller, så vidt jeg hørte, økonom; det sidste glædede mig selvfølgelig særligt, og jeg skal ikke protestere, men jeg tror nok, at løsningen ligger meget nær ved det, som fru Grethe Philip var inde på, nemlig en styrkelse af rektorkollegiet. Kan vi få et rektorkollegium, der er stærkt, som har mere eller mindre sin egen administration, eller hvad vi skal kalde det, er det muligt, at vi dér har en løsning på det problem, som hr. Gottschalck-Hansen rejste.

Fru Lis Groes sagde, at man nok kunne komme i den situation, at man meget omgående skulle i gang i Roskilde, hvis universitetet blev i København. Jeg tror, det er noget helt, helt centralt, at vi gør os klart — det er en af de ting, jeg synes jeg har lært af denne betænkning — at ender det med en løsning i København, så kræver det i hvert fald, at vi meget hurtigt kommer i

gang med løsning nr. 2 på Sjælland, hvis jeg må nøjes med at sige det sådan; det er helt klart, at jo mere vi binder os fast til en løsning i København, jo mere må vi sætte fart på mulighederne andetsteds på Sjælland.

Jeg er også enig med hr. Morten Lange i, at vi ikke må bruge udflytningstanker som en sovepude; der er så meget, der presser på, at det overhovedet ikke går, og jeg kan helt tiltræde hr. Morten Langes konklusion, at det, det nu gælder om, nok er at få placent de nye universiteter, men navnlig at sikre udbygningen af de bestående.

Fru Grethe Philip var inde på den planskitse, som skal give os en masse oplysninger til brug for dette arbejde. Jeg kan oplyse, at jeg netop for et par dage siden fra formanden for planlægningsrådet, hr. K. Helveg Petersen, har fået meddelelse om, at man nu regner med at kunne aflevere skitsen i meget nær fremtid; det vil altså sige, at man i udvalget kan få glæde af den i denne samling. Der vil i de kommende tre dage blive holdt et arbejdsrådsmøde i rådet, hvor man gerne i hvert fald vil prøve at blive færdig, meddeler formanden, og man håber på, at det vil være muligt inden længe at afgive denne indstilling, der dels skal underbygge afgørelsen om den geografiske placering, dels skal give et godt grundlag i det hele taget for at drøfte stillingsstruktur og alle disse andre ting, der har været peget på. Jeg vil gerne sige, at jeg selvfølgelig er parat til alle de drøftelser, udvalget måtte ønske om denne meget besværlige sag, og jeg går ud fra, at udvalgets medlemmer er enige med mig i, at ikke alene er dette en sag, der bør have interesse for de unge, der direkte kommer på universiteterne og universitetscentrene, men den rigtige løsning af denne sag vil med det format, den er nået op i, have betydning for hele det danske samfund på vældig mange måder.

Guldborg: Jeg vil gerne takke undervisningsministeren for hans meget imødekomende indstilling, ikke mindst angående de rent principielle ting, jeg var inde på.

Når jeg gerne vil sige lidt mere i forbindelse med specielt dette, var det for at søge efter endnu mere enighed — hvad jeg tror, der er muligheder for at finde frem til — og også lidt af hensyn til nogle bemærk-